

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ № 24 ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ»

КОНСУЛЬТАЦІЯ

«ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ДИТИНА ЗАГУБИЛАСЯ?»

Вчитель-логопед Людмила КОТОВА

Вінниця, 2025-2026 н.р.

Навчіть свою дитину правильної поведінки в громадських місцях, щоб нам ніколи не довелося переживати ці страшні хвилини.

У супермаркеті

Передусім, малюк має чітко засвоїти, що, здійснюючи з мамою і татом сімейні покупки у великому магазині, він не повинен втрачати батьків із виду. Тримати дитину увесь час за руку практично неможливо, адже ми раз у раз зупиняємося біля вітрин, беремо в руки якийсь товар, відволікаємося від малюка на короткий час. Спритному цікавому карапузові цього часу подеколи цілком достатньо, щоб відійти від батьків, загубитися в натовпі або затриматися у відділі іграшок. Тому привчайте дитину до думки, що не ви стежите за ним, а вона за вами. Якщо малюк вже не поміщається у візок для покупок, нехай тримається за нього рукою і неодмінно повідомляє вас про те, якщо хоче затриматися біля того або іншого товару. Тоді ви просто зупинитесь і почекаєте його. Розкажіть малюкові про те, що він повинен робити в разі, якщо раптом не виявив батьків поблизу. Вселіть дитині важливу думку: ви дуже її любите, піклуєтесь про неї і ніколи не лятимете, навіть якщо малюк загубився з власної необережності, не виконавши ваших правил. Це допоможе йому згадати все те, чого ви його навчили, і вчинити правильно. Найкраще, що може зробити дитина, загубившись у натовпі, це залишатися на місці і чекати. Можна навіть сісти на підлогу. Рано чи пізно мама з татом неодмінно її знайдуть. Дитина повинна знати, що вона в жодному разі не має виходити з магазину, щоб «почекати батьків біля машини». На жаль, не в усіх супермаркетах є охорона, яка не випустить дитину саму на вулицю. Розкажіть, а ще краще покажіть малюкові тих людей, до яких можна звернутися по допомогу: міліціонери, охоронці, службовці супермаркету, касири. Одним словом, усі люди в уніформі. Їм можна довіритися, вони допоможуть. Ні з ким іншим, нехай навіть ця людина здається доброю і хорошою і обіцяє відвести до мами, дитина йти за жодних обставин не повинна. Якщо хтось намагається відвести її силою, нехай голосно кричить: «Тато! Мамо!» Малюк, який уміє добре говорити повинен знати на пам'ять своє ім'я, прізвище, домашню адресу і, добре б, телефон. Цю інформацію треба вивчити з дитиною та обов'язково повторювати час від часу. Якщо ім'я і прізвище малюки запам'ятовують добре, то адресу часто забувають. Було б не погано, вирушаючи з дитиною в людні місця, покласти в кишеню її одягу записку з ім'ям, прізвищем, адресою і номерами мобільних телефонів батьків. Ще краще, вигравіювати ці дані на металевій пластинці, прикріпити на ланцюжок і пристібати всередині кишені дитячих брюк, щоб малюк її ненароком не загубив. Зараз у продажу можна знайти спеціальні брелоки, куди записується вся інформація про дитину.

На вокзалі, в аеропорту

Тут чинні всі правила, про які йшлося вище. Тільки стежити за малюком треба ще ретельніше, адже й небезпек на вокзалі набагато більше, ніж у магазині. Щоразу, коли ви опиняєтесь на вокзалі або в аеропорту, вирушаючи в подорож, нагадуйте дитині

правила поведінки. Звертайте її увагу на те, що вона в жодному разі не повинна нікуди від вас відходити, не запитавши дозволу. У випадку, якщо малюк загубиться, можна звернутися по допомогу до міліціонерів, охоронців, касирів.

У метрополітені

Заходячи у вагон потягу, міцно тримайте дитину за руку і пропускайте попереду себе. Про всяк випадок поясніть дитині, як поводитися, якщо вона опинилася у вагоні, двері зачинилися, а ви залишилися на пероні. Навіть якщо вам здається, що з вами такого ніколи не станеться, краще бути готовим до будь-яких несподіванок. Малюк повинен знати, що, проїхавши одну станцію, йому слід вийти з вагону, відійти вбік від краю перону і чекати вас. А ви неодмінно приїдете наступним поїздом. Якщо ж усе сталося з точністю до навпаки (мама поїхала, а малюк залишився на пероні), то і тут немає приводу для паніки. Треба відійти від краю платформи (краще сісти на лавку, якщо така є поблизу) і чекати маму.

У парку, в лісі

Прогулянки в парку — чудова можливість приємно провести час усією сім'єю. І для того, щоб такий відпочинок не перетворювався для вас на суцільне «нервування», змалечку для дитини має бути абсолютним табу занадто далеко йти від вас. Звичайно, ходити в парку виключно за ручку з мамою безглуздо. Але ось втікати і, особливо, «ховатися» від неї просто неприпустимо. Малюк має знати, що бігати і грати йому можна тільки там, де видно батьків, а ті, у свою чергу, повинні бачити його. Не рідкісні випадки, коли під час сімейного пікніка в лісі, поки дорослі розпалюють вогнище або смажать шашлик, малюки шукають собі розваги самостійно. І відбувається, як у тій казці про Машу і Ведмеда: деревце за деревцем, кущик за кущиком, ось і відійшли досить далеко від табору. Загубитися в лісі дуже легко. І дуже страшно. Але якщо ваш малюк чітко засвоїв, що **ТРЕБА ЗАЛИШАТИСЯ НА МІСЦІ**, ви дуже швидко його відшукайте. Дорослі в цьому випадку повинні розділитися, відправившись на пошуки одночасно в різних напрямках, періодично гукаючи дитину. Малюк, у свою чергу, теж повинен голосно кликати на допомогу. Дуже корисно для прогулянок на природі купити дитині хороший свисток. І в тому випадку, якщо вона загубилася в лісі або парку, свист буде добре чути на сотні метрів. Якщо в парку або в лісі є ставок, знадобиться ваша додаткова увага. Причому навіть зовсім невелика глибина може становити небезпеку для малюка. Не дозволяйте йому одному підходити до води, а зробіть це разом. Якщо берег пологий, малюк може пограти у воді під вашим невинним спостереженням. Якщо ж берег обривистий, жодному разі не випускайте руку дитини зі своєї і не підходьте близько до краю.